

ચરક - ૫

- ૧) વૃત્તે સ્થળને કાચ ?
- ૨) અક્ષરગણવૃત્ત
- ૩) માત્રાવૃત્ત (જાતી)
- ૪) દ્વંદ્વવૃત્ત

* ૧. વૃત્તે સ્થળને કાચ ?

લેખનાચે, દોન પ્રકાર :

ઔદય.

પદય

આપણા મનના નસે
વિચાર એના તસે તે
બોલૂન વાચવિશે ચાલા
ઔદય સ્થળનાત.
ઉદા., પંઢરીલા વિંડી
ચાલલી પઢા.

ભયવદ્ શલ્લરચનેના
પદય સ્થળનાત, કિંવા
આપણા મનનીલ વિચાર
ઠરાવિક પ્રમાણે ભિકૂન
ચુચ્વાર કિંવા ચાલીવર
સ્થળના ચેડીલ થા પ્રમાણે
રચના કરશે સ્થળને પદય.
ઉદા., પઢા વિંડી ચાલલી પંઢરીલા.

* વૃત્ત :

પદયાન ની વિશિષ્ટ શલ્લરચના કેલી જાને. લ્યાસ
વૃત્ત કિંવા દ્વંદ્વ સ્થળનાત.
ઉદા., લુલ્લે હે જન. | ન દેચવે ડોલા.
ચતો કલ વલા | સ્થળનીયા ||

* વૃત્તાંશો પ્રકાર (૩)

- ૧) અક્ષરચોળવૃત્ત.
- ૨) માત્રાવૃત્ત.
- ૩) દંડવૃત્ત.

૧) અક્ષરચોળવૃત્ત.

- ૧) મધ્યમુરુઅક્ષરે.
- ૨) ગાળ
- ૩) યતી
- ૪) અક્ષરચોળવૃત્ત કહોળે કાથ?
- ૫) અક્ષરચોળવૃત્તાંશો પ્રકાર.

૧) મધ્યમુરુઅક્ષરે :

મધ્ય - હરવ. U (અ, ઇ, ઊ, ઋ, ૠ)

મુરુ - લઘુ - (આ, ઈ, ઊ, ઇ, ઈ, ઓ, ઔ)

મધ્ય અક્ષર અર્થ-ચંહાકૃતી (૫) થા ચિન્હાને લાખવાના તર મુરુ અક્ષર આડળ્યા(-) રેખાને લાખવિતાત.

મધ્ય અક્ષરનીન સ્વર તરેલ હે મિલ્લે તથા ચાલેલ્યા અક્ષરોના ક, કિ, કુ, કૈ. યાંના મધ્ય કહોળાત.

મુરુ અક્ષરે લ લઘુ અક્ષર મિલ્લે તથા ચાલેલી અક્ષરે લા, લી, લૂ, લે, લૈ, લો, લૌ યાંના મુરુઅક્ષરે અસે કહોળાત.

* ભગવત - મધ્યમુરુઅક્ષરો ક્રમાભાવે ભગવત કહોળાત.

मधुबुरु ओळखण्याचे नियम (६)

१) जोडाक्षरापूर्वीच्या मधुअक्षरावर जोर किंवा अधान येत असेल तर ते बुरु मानावे. नसेल तर मधुमानावे.

उदा., पुस्तक

- उ उ

उज्झात

उ - उ

२) जोडाक्षरातील खोवट्या वर्ण -ह्रस्व असेल तर जोडाक्षर मधु मानावे.

उदा., भास्कर

- उ उ

(रक = अ + क + अ)

३) जोडाक्षरातील खोवट्या वर्ण दीर्घ असेल तर बुरु मानावे.

उदा., मज्जा

- उ -

(ज + ज + आ)

४) मधु अक्षरावर अनुस्वार किंवा विशर्ष येत असेल तर ते बुरु मानावे.

उदा., अंबाळा

- उ उ

(ं)

उः खाने

- - -

(।ः)

५) कवितेच्या चरणाच्या खोवटी येणारे मधु अक्षर दीर्घ उच्चारले जाते. म्हणून ते बुरु मानावे.

उदा., परवरण बघ घाभी झूवरी पारिजात.

- उ - -

८) काही वृत्तांच्या चरणात तीन - तीन अक्षरांचे गट पाडल्यावर शेवटी एक किंवा दोन अक्षरे राहतात त्यातील मधुला 'ल' व मुखला 'अ' असे नावे द्यावीत.

उदा., त्या डंङ वंज्रासाठी लाजवीते.

त्या डंङ वंज्रास हिला न वीते.

- मू न - न - न - न - न - न

* गण म्हणजे काय ?

१) गण म्हणजे कवीतेतील अक्षरे गोनव्याचे माप.

२) वृत्तांची मक्षणे ठरविताना पद्याच्या चरणातील अक्षरांचे तीन - तीनचे एक - एक गट करून मधू-मुख क्रम मांडून त्याच्याली काही अक्षरे लिहिती जातात त्यास गण असे म्हणतात.

उदा., २ धु ना	२ का मा	२ ओ हे	२ आ ता
उ - -	उ - -	उ - -	उ - -
गण ०- २	२	२	२

* तीन अक्षरी शब्दांचे मधू मुख क्रमाने एकंदरी आठ गण पडतात. या आठ गणांना चरत न म न स म अशी पुढीलप्रमाणे लक्ष्याच्या स्वरूपात आठ नावे दिली आहेत. याला गणाच्या स्वरूपातील लक्ष्या

अ.क्र.	अक्षर	चिन्ह	वर्ण	लघुगुरुस्थिती
१.	आरंभीचे अक्षर	U - -	य-शमाचा	आद्यलघु
२.	मध्यमे अक्षर	- U -	र-शधिका	मध्यलघु
३.	शेवटचे अक्षर	- - U	त-लाशप	अंत्यलघु
४.	प्रत्येक अक्षर	U U U	न-समण	सर्वलघु
५.	आरंभीचे अक्षर	- U U	भ-भास्कर	आद्यगुरु
६.	मध्यमे अक्षर	U - U	ज-जनास	मध्यगुरु
७.	शेवटचे अक्षर	U U -	स-समश	अंत्यगुरु
८.	प्रत्येक अक्षर	- - -	म-मानावा	सर्वगुरु

3. यती :-

कवीनेचे चरणा म्हणतांना आपण मध्येच काही अक्षरावर थांबतो या थांबण्याच्या जागेला किंवा विशमाला यती असे म्हणतात.

उदा., मना सजना तु, कडेमेच जावे.

वरील ओळीत तु या 6 व्या अक्षरावर यती आहे.

यतीभंग :-

यतीच्या जागी शब्द पूर्ण व्हावा शक्यतो शब्द तोडला जाऊ नये यतीमुळे शब्द तोडला जात असेल तर त्याठिकाणी यतीभंग हा दोष आला. असे मानले जाते.

उदा., मिथ आमुचा एक महा - शब्द. देखी हा, वरील ओळीत महा - शब्द असे शब्द तोडले आहेत.

4. अक्षरावाचक म्हणजे काय ?

ज्या रचनेतील प्रत्येक ओळीत अक्षर संख्या लक्ष्य ठेवून व वाचक सारखे असतात. तसेच यती स्थाने समान असतात. त्यास अक्षरावाचक म्हणतात.

उदा.,

ऐकून ये नू ज पिकस्व र मंजु व का.

- - - - -

वृत्ती व अंतवि

9. **अनिशयोक्ती**

कोठातीही कल्पना आहे त्या पेक्षा **अश्लील** फुगवून सांगणे.

उदा., प्रिये तु सांगशील तर सूर्य, चंद्र, ग्रह, तारे तोडून भावून देईन.

- मुंगी उडाली आकाशी तीने विवले झाले

- दमडी

10. **हृदयान्तः**

एखाद्या विषयाचे वर्णन करताना आत्मावर ती गोष्ट पडवून देण्यासाठी त्याचा अर्थाने हृदयांत दाखवला किंवा उदाहरण पित्यास हृदयान्त अलंकार होतो.

उदा., महानपुत्र देवा देवा मुंगी साखरेचा रवा,
- ऐश्वर्य रत्न थोर त्यासी अंकुशाचा मार ॥

11. **अर्थनिरन्यास** :

एखाद्या सामान्य विधानाच्या (सूत्र / सिद्धांत)

अर्थनाथ विरोध उदाहरण किंवा विरोध उदाहरणावरून सामान्य विधान केले जाते तेव्हा अर्थनिरन्यास अलंकार होतो. कोणत्याही नष्ट रूपाची अर्ही मुही दुःख होय मारला

2) एवढा पुच्छ नलिकेत घातले होईना सख

(ध्वज - हल्ले

अर्ही - आप

मारला - विष)

- जण - पक्ष भर म्हणतील हाय हाय

- एका हाते काही तरी म्हुळी वाजते काय दाखी,

- जातीच्या सुंदराना काहीही ओळखते.

12. स्वभावोक्ती :

कोणताही प्राणी स्वतः, वस्त्र, वा प्रशंसा यांचे दुखेद्वय यांनी वैशिष्ट्यपूर्ण वळी केलास स्वभावोक्ती अलंकार होती. उदा., माणपती वाली विडी पिताना पावायचा दुसरीय काडी म्हणायचा अशी मजशीय कि ह्या गावोवर बांधील व्हाडी.

- मातीत ते पसरलेले अनिष्ट पंथ.
- केले वरी उदर पाडूंरंवा निष्कलंक.
- चंद्र तशीच उघडी पद लोखवीले.
- खिष्माण वेह पडला अह हि निमाने.

२. निष्कलंक.

13. अन्योक्ती : अप्रस्तुत !

ज्याची बोलायचे आहे त्यांना काहीच न बोला दुसऱ्याला बोलणे घाला अन्योक्ती किंवा अप्रस्तुत प्रशंसा अलंकार. उदा., सांबाळ्या पंडिते वसशी येऊन शुशुका आन.

परी तो भाव्यय खुळा खेळ उतरील रे गुजा मान.

14. पर्यायोक्त :

एखादी गोष्ट सरळ शब्दात न सांगता ती अडवळोवळी - सांख्ये यत्ना पर्यायोक्त अलंकार म्हणतात. उदा., तो सध्या विन आड्याच्या खोलीत आहे.

तु तार मला उबराचे फुल आणायला सांगितले.

15. विरोधाभास :

वर करणी विरोध वास्तविक. तसा विरोध नसावा त्याला विरोधाभास अलंकार म्हणतात.

- 1) मऊ मेणावुनी आम्ही विष्णुवास. कठीण वस्त्रास ओडू केसे.
- 2) स्वतः! साठी जगलास तर मेलाल,

दुसऱ्यासाठी जगलास तरच नगलास,

16. અસંગતી!

કાશ્વો એકા ઠિકાળી આગે ત્યાંયે કાર્ય હુસ-ચા-ય
ઠિકાળે અસે સિથે વળિ અસતે અસે અસંગતી અલંકાર.
ઉદા., 1) મુલાય માફયા હવથ પુલના

રેરા તુડ્યા ગાલાવર અુભલી

2) કાલ માફયા પાથી રૂતના

શુભ મુડ્યા ઉરી કોમલ કા ?

17. શીર :

વાક્યાતીત કાવ્યના નવલ્યા કિંવા ઉતર્યા ક્રમા-
ને મોઢૂન સત્કર્ષ કિંવા ઉત્કર્ષ સાધના ગાનો તેહા શીર
અલંકાર હોતો.

— 1) કાવ્યાત ગાટકે સ્થ, ગાટકાત શાકુંતલી

ત્યામધ્યે નૌથા અંક ત્યાતદો વાર સોમશ્લોન તે.

2) વિવયે વિળા મતી ગેલી

મળી વિળા નિતી મિલ ગેલી.

નિતી વિળા રાતી ગેલે.

રાતી વિળા વિતા ગેલ

વિળા વિળા શુદ્ધ વાચને.

હતકે અનર્થ એકા અવિવેચને કેલે.

મહાન્ના પુલે.

18. વ્યાજસ્મૃતી :-

વાહેરુન મિંદા પળા આપૂન સ્મૃતી કિંવા વાહેરુન
સ્મૃતી પળા આપૂન મિંદા વ્યવકા કેલી ગાંત અસેલ તર
વ્યાજસ્મૃતી અલંકાર હોતો.

ઉદા., કેવલ ઉવાર રે રૂ.

આઈ મુલાલા મ્હોતે ઠારે ચોરા.

તો વ્યૂપ સિદાળા આઈ.

19. व्याजोक्ती :- एखाद्या गोष्टीचे खरे कारण लपवून दुसरेच कारण देण्याचा तेथे प्रयत्न होतो. तेथे व्याजोक्ती अलंकार होतो.

उदा., उथला सडा विथोवाचा पाणी जेतामह्ये, दिसे.

डोळ्यात काय गेले हे म्हणूनी मयना पुरे.

२) आठवण त्याची होताना जेव्हा पायावली

सांगे परी मी कोदा कापत होती.

२०. चेतनभुजोक्ती :- जिव्हातील निर्जिव वस्तू सजीव भाहे अशी कल्पना करून मनुष्या प्रमाणे वागता किंवा वृत्ती करतात असे तेथे वर्णन असते तेथे चेतनभुजोक्ती अलंकार होतो.

उदा., १) आला हा दारी उभा वसत केरीवाला
पोते खांद्यावर सौंदर्याचे दर्शन घ्याचे त्याला.

२) बालकवीची कविता.